

„Ordynów”
 wychodzi codziennie z wyjątkami niedziel
 i dla świątecznych.
 Przedpłata kwartalna
 wynosi w mieście 9 m., na pocztach
 9 marek 25 fen.
 Wzemplarskie sprzedaje się po 10 fen.
 Reklamam
 nie zwraca się, ale je się niosący.

ORDYNÓWNIK.

Ogłoszenia
 przyjmują się za opłatą 16
 wiersza petrowego.
Ekspedycja
 Wiedeńska ulica numer 8.
 Listy
 nadadła należy franco pod adresem:
 Redakcja „Ordynownika” Poznań

Pismo poświęcone sprawom politycznym i społecznym.

Dziś Janku Mały w
 Jutro Apolonii p. 1 m.

Poznań, niedziela 8 lutego 1891.

Słonica wachód 7,33 Zachód 4,58
 Kąkłyca wach. 7,40 rano Zach. 3,49

Redakcja i Ekspedycja Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Poznań, dnia 7 lutego.

W okręgu szluzsko-kwidzińskim

nastąpią nowe wybory do parlamentu niemieckiego, a to dla tego, że ostatnią razę wybrany tamże poseł p. Muller, który był nadburmistrzem miasta Poznania, przeniosł się na inny urząd do Berlina, poselsstwo swoje złożył musiał.

Kiedy wybory nastąpią? — dotąd nie wiadomo. Aleć nie niedługo, boż.

Ponieważ nas w Prusach Zach. wykarali już poprzednie wybory w Człuchowsko-Złotowskiem, więc trzeba się znowu namyslić dobrze, żebyśmy i tam nie zrobili sobie wstydu a dzieciom naszym krzywdy, bo jak my nie dopilnujemy naszych interesów narodowych polskich, to dzieci nasze Niemcy zduchną jak plewę.

W tym okręgu działają się już wcale nie wesole rzeczy. W Kwidzińskiem pewna część Polaków oddała raz swe głosy na Niemca, żeby im przeprowadzić w sejmie lubo jakiejś koleji.

Jak dla niektórych socjacyści bieżącej sprzedawali naszą narodowość, to zupełnie zmarnieję.

W Człuchowsko-Złotowskiem stało się zle dla tego, że nikt o wyborach znowu nie myślał, a Komitet wyborczy zwlekł z ogłoszeniem kandydata.

Dla tego teraz trzeba wczas pomyśleć. Lud sam powinien myśleć o tem. Jak lud polski sam pracuje na chleb, tak też powinien sam pracować na utrzymanie swej narodowości.

W okręgu Szluzsko-Kwidzińskim zawase się przy wyborach tamali Polacy z Niemcami. Raz był Polak, drugi raz Niemiec górą! Długie lata stawiano tam zawase Polaka na kandydata, a końcu zaczęto stawiać katolika.

Nasze zdanie jest takie: żeby w tym okręgu dla polskich wyborców był postawiony katolik Polak.

Kandydata stawiać lud sam nie może, bo nie ma na to sposobu, więc niech go postawi Komitet wyborczy złożony z pandów, bo tego wymaga pójść d. e. Główny Komitet miał sobie tak postąpić, jak Człuchowsko-Złotowskiem i położyć polskim wyborcom, żeby głosowali na katolika Niemca, wtedy, kto czuje iskry polską w sobie, niech przeciwi Komitetowi występuje. Lepiej, że się raz i drugi rozbijemy przy wyborach, aniżeli żeby w Prusach Zach. przy wyborach Niemcy katolicy nas wodzili. Jak się raz i drugi rozbijemy, to przynajmniej będzie nadzieja, że za trzecią razą już Komitet nasz Niemca katolika nie będą nam polecały. Co to szkodzi, że wielkie gazety będą przez pewien czas balamutują publiczność, iż w ten sposób „rozbiła się” solidarność narodowa. Gazety te muszą jak pisać, że „solidność żyje, ale jak się z czasem nęgał, stąknął wyborcy między siebie a ludem, to gazety te zamkną i będzie wszystko w porządku.

Po ogłoszeniu przez Komitet wyborczy dla całych Prus Zachodnich Polaka katolika na kandydata, trzeba, żeby lud polski w tych dwóch powiatkach sam przyłożył rękę do agitacji wyborczej.

A więc trzeba:

1) na własną rękę starać się o drukowanie karteczek wyborczych, drukarnia pisma naszego z chęcią podejmie się druk tych kartek, gdzie będzie potrzeba, dostarczyć druku za darmo.

2) na własną rękę zbierać ludzi, którzyby karteczki wyborcze wszędzie roznosili.

3) na własną rękę agitować, żeby Polak tylko na Polaka oddał karteczkę i to na tego Polaka, którego postawi Komitet wyborczy na całe Prusy;

4) na własną rękę pracować nad tem, że-

by żaden Polak nie dał się otumaniać przez Niemców katolików, by głosować na Niemca katolika, a nie na swojego, ani też przez Niemców liberałów, by głosować na Niemca liberała, lura, dla bawdy kółki żelaznych lub wycozwać się rowów powiatowych lub jakich innych korzyści.

5) na własną rękę agitować, żeby przy tych wyborach kół Polak, występował jako Polak, bo tego najwięcej nam w Prusach Zach. potrzeba. Tam z rozmaitych powodów mianowicie obywateli z warstw średnich ciągnę się tylko katolikami a swoją narodowość polską i swój język polski mają często za nic.

Kto ma czas, niech sam naprzód napisze o tamtejszych stąknach, żebyśmy się porozumieli mogli, zanim termin wyborów będzie ogłoszony.

Wiece w Kartuzach.

Do „Piełgrz.” piszą: Wiece tak nazwany zakorny na tuższyce powiat byłby się 2 km. na podziwianie bardzo świetnie i to bez wszelkiej przesady ze strony przeciwników. Żył około 6 godzin z rana, lubo się tego gęsto padał, panował ruch na ulicach tak iż choćby to nikt o tym wiece nie wiedział, musiałby sobie pomyśleć, iż musi być tutaj coś nadzwyczajnego. „Wszystkie zajadły pełne sańek, a gdzie się obrażało wszędzie pełno ludu, a zdawało głos dzwonków zapowiadał, że jeszcze wiece przyjeżdża na wiece. W kościele na nabożeństwo też wiele wiecej ludu niż zwykle. Dla natłoku nienajeden nie mógł znaleźć miejsca, choć kościół nasz pokleśszony nęleby do obywateli.”

Po ukończeniu nabożeństwa, wszędzie gdzie się obrażało, pełno naszych kochanych wiarusów pomonulów, tak iż serce się radowało; a przystępniejszy jednej myśli i jedny wiarę są tak spokojnie zachowali, iż żadnego powodu do wystąpienia ze strony polskiej nie dali.

Już przed drugą godziną, o której wiece miał się rozpocząć, była sala wiecowa, która także tutaj się do największych zalicza, jako też wszystkie poboczne pokoje. Wiele najmniejszych zakątek zapełniony naszymi kochanymi Kaszubi. Wiele usiadało się wrócić, bo niepodobna było się na salę włożyć. Obcych można było około 2000 liczyć.

Punktualnie o drugiej godzinie zagość wiece w krótkich ale jedynych słowach po przywitaniu wiecowników starostkimi podziwieniem: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! p. obywatel Lebiński z Borzechowskiej buty. Po jego przemówieniu przystąpiono do tworzenia biura. Na wniosek p. Lebińskiego wybrano przewodniczącym pana obywatela Stanisława Lubińskiego z Czarnia, a ten powołał jako zastępcę p. obywatela Władysława Lubińskiego z Brodnicy a na kandydat p. Alojzego Byczkowski z Kartuz. Kłódkowickiego z Borszewic, Kuczkowskiego z Lapale, a na sekretarza przewodniczącego biura Józefa Labudę z Kartuz.

Pierwszy mówca wiceo wiedełny ks. Tomasz Rasach kab zabrawszy głos, przeszedł godzinę przemawiał. Dał pogląd na dzieje zakonu w ogóle, potem wykazał, w jaki sposób zakon Jezuistów przeszedł z Ignacego Łojolę zakonem został, czemu właśnie zakon Jezuistów tak wielce był przesładowany, czemu ich nareczenie wygnano z kraju; wymienił wielce zaszczyt i świątlich i świętych mężów zakonu leżących. Kobacz swoją mowę, powiedział, iż jeżeli socjalistom ludzom równością przedłożę, wolno do swoich rodzin z wygnania powrócić i zamieszkać w kraju naszym, czemuż nie miały zakony, którym nigdy nie było można udowodnić, iżby chcieli tron i rząd burzyć, i do nas powrócić, aby tem skuteczniej mogli lud przed zgubami zasadami ochronić.

Mowa ta była często oklaskami wiecowników

przerzywana, tak iż wszyscy bez wyjątku zgodni byli, aby zakonnikom znowu pozwolono pomiędzy nami pracować.

Po tem przemówieniu została petycja do sejm w polskiem tłumaczeniu przez sekretarza przezytana, która oklaskami i jednogłośnie oświadczeniem „zgadzamy się” przyjęta.

Jako drugi mówca wystąpił przewodniczący wieca p. Lubiński z Czarnia i tenże w dość długiej i jedyniej przemowie mowiej w te się odezwał słowa: Pan Bóg nas karze i dopuszcza różne na nas krzyżki. Dopuszcza, iż na nas wyjątkowe ustawy uchwalają, język nasz ojczysty nam ze szkół wykluczają, zakaznikom pobyt na ich rodzinnej glebie zabraniają; że gleba nasza polska, na której jesteśmy się urodzili i wychowali, nam się z pod nog usunę i w obec rękę przechodzi. Bóg i inne na nas utrapienia i dolegliwości zesłał, aleśmy na to wszystko zaszły, bo my dawno pobożności i uczciwości naszych dziadów i pradziadów z pod strzech naszych wypieramy. Jeżeli tedy szczerze się do Boga nawrócimy i do dawnej pobożności i obyczajności wrócimy, to i Pan Bóg nam nade i nad naszą niedolę się zmilnie i od nas wszystkie te krzyżki i wyjątkowe ustawy usunie, i swobodę nam przywróci.

Pan Lubiński z Brodnicy podziękowawszy pierwszemu mówcy wielcebiemu ks. Rasachowi jako też ludowi za tak liczne zebranie, z którego widać, iż jeżeli o wiarę i religię nam chodzi, to wszystko ponosimy, tak iż socjaliści nie będą mieli do nas żadnego przystępu, wykrzyknął zdrowie naszego świątobliwego Ojca św. i chwalebnego Kościoła rządzącego Leona XIII.

Nareczenie przewodniczący wieca posiedzenie znowu starostkimi podziwieniem zakończył.

Oprócz ks. proboszcza Gardzielewskiego p. Brodka z 4 a z okolicznych proboszczów ludu przez gazety wiec tam był odwołany nie stanął. Za to ale panowie obywatele, nieomal wszyscy się stawili, niektórzy nawet musiel 4 mile drogi jechać, za co im się serdeczne podziękowanie należy.

Kończąc ten opis wiece, pozwalam sobie w imieniu wszystkich wiecowników szanownym mówcom jeszcze raz za tak pouczającą i do serca pływającą naukę tutaj publicznie podziękować, i dać by to Pan Bóg, żebyśmy mogli wkończyć znowu na podobny wiec, na przykład w sprawie szkolnej się zebrać.

Niech żyją Kaszubi!

— Piszą nam

z **Brandenburga**, 6 lutego.

Już przed kilku laty powzięło to kilku gorliwych Polaków myśl, żeby założyć polskie Towarzystwo. Dział dopiero, kiedy wszędzie po niemieckich miastach zakładają polskie Towarzystwa, zabrano się do tego dzieła. Tu otwarcie wystąpił p. Kirsz i wziął się pracy, żeby przyjeżdżający Polacy w wolnych chwilach mieli jakie miejsce, ognisko, w którym się mogli wzajemnie poznać i gdzieby mogli śmiało wyznaczyć, że są Polakami. Tacy Polacy, jak p. Kirsz i p. Eliasiewicz, są zaprawdę poszanowania godni.

W tym celu zgromadzi się dnia 9 listopada r. z. wesoło Polaków na wspólną naradę i w tym celu znowu zabrano się do utworzenia polskiego Towarzystwa **Sosieckiego**, za Patrona wzięto **Sosieckiego**. Wszystkie Polacy okazali żywy udział i Towarzystwo rośnie bardzo szybko, bo dziś liczą już 25 członków. Na odbytych sześciu posiedzeniach p. Kirsz, jako przewodniczący, miał piękne odczyty polskie i zachęcał jak najgorliwiej wszystkich Polaków, żeby jak najregularniej uczęszczali do Towar-

.....

